

Lu Lina: Pojdme dělat, že se to nikdy nestalo. Jinak nás zarouškují a hygienicky ukázní už navždycky

- CZ24 News | 6. srpna 2020

Právě začínáme se ženou slavit první společný půlrok nedobrovolného registrovaného partnerství s covidem-19 a to je asi vhodná chvíle k malému bilancování.

Když hysterické trojčení nad údajně smrtící čínskou breberkou v březnu přišlo i k nám, řekli jsme si se ženou jako spořádaní občané a epidemiologičtí laici, že tedy dobrá. Sice na ni do té doby v jeden a půl miliardové zemi umřelo celkem asi deset většinou stoletých Číňanů, ale nebudeme přece dělat vlny, když tomu nerozumíme. Tak šílený humbuk by přece média a politici nespouštěli, kdyby to byla jen taková trochu jiná chřipka.

Nasadili jsme tedy poslušně domácí roušky od babičky, přestali jsme chodit do práce a zabalení do potravinové fólie jsme o loňských sucharech a vodě z vodovodu čekali na konec světa.

Smrtící virus z Wu - chanu

Ten ovšem nepřicházel, zato ale postupně přicházely informace a taky jsme měli spoustu času na přemýšlení. A informace plus přemýšlení jsou kombinace, kterou vlády u občanů rozhodně nepreferují ani za normálních okolností natož, když pod podivnou záminkou vypnou celou ekonomiku a uvrhnou vás do jakési hygienické softtotality řízené zjevně šílenými epidemiologickými byrokraty nejtvrďšího ražení.

Že jsme se ocitli v rukách totálních magorů nám definitivně svítlo v druhé polovině března, když plukovník ve výslužbě Prymula, v té době de facto zastupující říšský premiér, nonšalantně sdělil médiím, že hranice mohou zůstat zavřené až dva roky.

Jak šel čas a kovidioti v médiích se stále překonávali v tom, kdo vychrlí za 24 hodin více grafů a čísel o koronaviru, aby kovidiozie posedla co největší část populace a vláda jim zdatně sekundovala svými chaotickými příkazy připomínajícími ze všeho nejvíc Brownův pohyb, u nás doma to všechno mělo přesně opačný účinek.

A proto jsme ze stadia „tak dobrá“ poměrně plynule a nenásilně přešli do stadia „nasrat.“ Toto stadium v praxi znamená především to, že současné kovidozprávy České televize či jakékoliv další hygienické opatření kovidiotů v boji se smrtící pandemií u nás nevyvolává očekávané posílení občanské uvědomělosti a odpovědnosti, ale hlavně salvy smíchu a sílící projevy drobné občanské neposlušnosti.

Jako velice zábavné jsme shledali i sledování naprosto protichůdných prohlášení WHO, která se měnila jako počasí zřejmě podle toho, jestli její největší sponzoři z řad farmaceutických koncernů či Bill G. poslali či neposlali včas patřičné notičky.

V cí prospěch?

Á propos, pandemie. Stav epidemie se u nás například při chřipce, což je z hlediska průběhu a následků téměř to samé jako covid, vyhláší při dosažení hranice cca 1600 až 1800 nemocných na 100 tisíc obyvatel. A z tohoto vyhlášení pro nás nikdy nevyplývají vůbec žádné povinnosti, jen

doporučení. K 27. březnu 2020, tedy dávno po vypnutí celé ekonomiky a nastolení bezprecedentní hygienické totality, u nás bylo podle tohoto grafu celých **19, 34 nakažených s kovidem na 100 tisíc obyvatel**.

Otázka proč zrovna covid - 19, jeden jediný z miliard virů, které nás obklopují a se kterými bez nejmenšího povšimnutí hygienických paní bez problémů fungujeme způsobil to, co se tady teď děje, se přímo nabízí. A navíc při číslech, která jsou ve srovnání s jinými viry směšná. Já odpověď neznám, ale celé mi to strašně smrdí.

Jasným symbolem toho, co se tady dělo, děje a podle všech zpráv i nadále dít bude, tedy virové buzerace, je rouška. Podle expertů prý pomáhá. No, já jsem našel vyjádření i jiných expertů, kteří zase říkají, že rouška nejen nepomáhá, ale může i škodit. Vláda se z určitých důvodů rozhodla slyšet pouze ty první hlasy, inu, politika. Jestliže ale důvodem toho všeho, co se tady děje je obava o „zdraví občanů“ a symbolem této obavy je povinná rouška, pak se nabízí další otázka.

Proč nám vláda ve jménu obavy o naše zdraví nenařizuje například i povinné běhání, když na kardiovaskulární choroby umírá daleko víc lidí než na smrtící čínskou breberku a pravidelný pohyb je označován za jejich nejúčinnější prevenci?

Stát jsme my. Respektive oni

To, co se teď ve vztazích stát - občan děje kolem koronaviru, je jen další příklad toho, že moderní liberálně demokratický stát považuje většinu občanů za nesvéprávné kretény, kteří si bez jeho pomoci nedokážou ani dojít na záchod. Což u té části populace, kteří jimi nejsou, zákonitě vyvolává onen stav nyní tak často médií kreativně popisovaný jako krajně pravicový extrémismus.

Kromě záchvatů smíchu při pohledu na hlavní pražskou hygieničku, epidemiologa Maďara nebo pana zdravotního ministra, se náš současný poměr ke covidu - 19 projevuje i alergií na některá slovíčka.

Už v první fázi, tedy ještě ve fázi „dobrá,“ nás záhy začalo iritovat slovo „zplošťování“ a sousloví „první linie“ a „Česko šije.“ Posléze se přidávala slova jako „chytrá, karanténa, rouška, erouška, hygienici, trasování, počet, nakažený, stan, odběr, testy, data, armáda, epidemiolog, vakcína, profesor, ministr, klastr“ a v poslední době je naším jasným favoritem „semafor.“

A zatímco smolím tyto řádky, tak pan profesor Prymula, mezitím pro veliký úspěch přesunutý z ministerstva do jakési narychlo vytvořené trafiky, v médiích konstatuje, že jsme roušky neměli sundávat vůbec. Aha. A měly by se tedy nejspíš stát už běžnou součástí společenského dresskódu, asi jako kalhoty, dodávám já. Je to pro naše zdraví přece.

Víte co, mám nápad. Různě po světě se lidi, co myslí tak zhruba stejně jako my u nás doma, už proti kovidiotům jako je Prymula a kovidocii, kterou vyvolávají, bouří. Naposledy už i jinak hyperukáznění Němci v Berlíně.

Což u nás ve větším měřítku asi nehrozí - zdravím tímto Ostravaky. Jsme, jací jsme. Ale co kdybychom si alespoň zkusili my všichni, co máme při sledování současného veřejnoprávního zpravodajství a jeho neutuchající propagace smrtícího viru záchvaty smíchu - nebo dávení, říct tu slavnou lidovou frázi:

Pojďme dělat, že se to nikdy nestalo.

Jinak nás zarouškují a vůbec hygienicky ukázní už navždycky, jako v případě všech těch předchozích idiotských nápadů idiotů, jejichž jedinou devizou vždycky je, že mají mnohem delší mocenské páky nebo jsou prostě jen hlasitější než všichni ostatní.

LU LINA